

Tina Mandrup, borgmester i Lejre Kommune

Borgmesterens

Hjørn

Trafikstøj og den fælles kamp for stilhed

Larmen fra biltrafik er sundhedsskadelig, og den koster nattesøvn og sjælefred for stadig flere danskere.

Torsdag aften i sidste uge fik jeg et førstehåndsindtryk af, hvor meget problemet fylder for en hel del borgere i Lejre Kommune. Vi havde inviteret til et møde om trafikstøj, og salen i Hvalsø Kulturhus var fyldt godt op. Flere fortalte, hvordan støjen er taget til, og om den plage, det kan være at bo med en evig susen fra især de store statsveje: Holbækmotorvejen, Elverdamsvejen og Ringsted-Roskilde-vejen (Hovedvej 14.)

Borgermødet havde tre formål:

- At fortælle om, hvad vi fra Lejre Kommunes side gør for at reducere trafikstøjen
- At give viden om og inspiration til, hvad man som borger selv kan gøre
- At give plads til spørgsmål og kommentarer, blandt andet for at øge den fælles forståelse af problemets omfang.

Det sidste kunne vi have brugt meget mere tid på, for alle i salen havde problemet tæt inde på livet.

Indimellem var det faktisk en smule fortvivlende. For selv om vi som kommune gør en del - ja, så må vi samtidig erkende, at trafikstøjen er kommet for at blive, og at den højst sandsynligt vil vokse sig større, uanset vores indsatser. For vejstøjen er en uundgåelig følge af, at befolkningen som helhed anskaffer sig flere og større biler.

På mødet fortalte vi om nogle af de løsninger, Lejre Kommune tager i brug for at mindske vejstøj. Her betyder det meget, hvilken asfalt vi lægger, og vi er nu gået helt væk fra de mest støjende materialer. Noget andet, som har stor betydning, er bilernes hastighed - så fartbegrænsning indfører vi også på udvalgte strækninger.

Selv fortalte jeg om kommunens dialog med skiftende transportministre, senest i forrige uge med nytiltrådte Thomas Danielsen. For som sagt er det statsvejene, der især giver støj. Derfor håber vi, at man på Christiansborg også vil tage Lejre Kommune i betragtning, når politikerne prioriterer pengene til støjbekæmpelse: I alt er der sat tre milliarder kroner af til formålet i den landsdækkende infrastrukturplan.

Endelig fortalte eksperter udefra om private støjskærme, støjdæpende vinduer og andet, man selv kan gøre på egen matrikel. Og selv om det måske kan føles urimeligt, at man som borger selv skal skærme sig, er det desværre også et vilkår. For uanset hvor mange penge, kommuner og staten afsætter, er det ganske enkelt ikke realistisk at støjdampe alle de udsatte strækninger - og slet ikke inden for tilfredsstillende tidshorisonter. Men hvad så med de områder, hvor det kan være svært at få lov til at opsætte private hegn? En del lokalplaner begrænser i dag mulighederne, og det skyldes især æstetiske hensyn; boligområder skal opleves som åbne og imødekommende. Det skal så afgjort tilstræbes, men for mig står det klart - også efter mødet i torsdags -, at menneskers helbred må komme i første række.

Derfor må vi forholde os åbent i de områder, hvor støjen overstiger den anbefalede grænse på 58 dB. Vi må se, om vi kan udvide muligheden for at dispensere fra lokalplaner. Det gælder både, når det er private grundejere, der søger om tilladelse til hegn, og når grundejerforeninger i fællesskab vil opføre støjværn ud mod de berørte strækninger. Støjen er et fælles problem - og løsningerne realiserer vi bedst ved fælles indsats.